

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΡΑΜΙΔΗΣ

Σκιές της πανσελήνου

Ποιήματα και πεζά

ΚΕΔΡΟΣ

Χρήστος Κεραμίδης: *Σκιές της πανσελήνου*

ISBN 978-960-04-5568-7

Επιμέλεια-Διόρθωση: Μαρία Σπανάκη
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη

© *Χρήστος Κεραμίδης, 2026*
© *Εκδόσεις Κέδρος, Α.Ε., 2026*

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.
Γ. Γενναδίου 3
Αθήνα 106 78
τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655
www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr
e-mail: books@kedros.gr

Στη σύζυγό μου Θεοδώρα

*Ήταν μια ιδέα που ταιρίαζε με το φραστικό της σχήμα.
Λίγο πριν από την απόλυτη προσέγγιση, ο Χρόνος την ονόμασε Ποίημα.*

Βιογραφικό

Φτωχέ κι ασήμαντε ποιητή.
Πώς να σε περιγράψω έτσι στερεότυπα.
Ποιο είναι το όνομά σου;
Από πού έρχεσαι;
Πού γεννήθηκες;
Μόνο εσύ γνώριζες την πορεία σου
στη μεγάλη πολιτεία,
τα μεγάλα και τραγικά λάθη.
Τις προσδοκίες, που – διάτρητες – σκορπούσες
στον αγέρα.

Έγραψες:

Είναι οι καρδιές μας
όμοιες με γεράκια του βουνού,
που πέφτουν πληγωμένα από σφαίρες
γελοίου κυνηγού.
Είπες ότι μεγάλωσες
μ' επαναληπτικά πυγμάχων κτυπήματα,
και μέσα σ' όλα του πόνου τ' ατυχήματα
επέμενες να ζεις.

Για ποιους όμως;
Ποιος άραγε φίλος βλέπει το δάκρυ σου
την ώρα τούτη της γραφής...

Βόρειο αρχιπέλαγος

Βόρειο αρχιπέλαγος με των οριζόντων
τη γαλάζια έπαρση.
Με την αυστηρή γεωμετρία των κορυφογραμμών.

Σαλπάρουν οι τράτες ορτσάροντας στα κύματα.
Εκείνα τα γοφάρια με την ασημόλευκη κοιλιά
τραβούν τον δρόμο τους.
Κι άλλοτεσ αναπηδούν.
Τα είδες;
Τυλιγμένα από τη δρόσο του νερού!

Τώρα...
το σούρουπο ματώνει τους λόφους.
Τις γνώριμες ακούς κραυγές των βοσκών.

Μεσονύκτιος χαιρετισμός

Προσμένω την ώρα
που τα πυκνόφυλλα δέντρα
θα στείλουν τον μεσονύκτιο χαιρετισμό.
Τον δικό σου χαιρετισμό.
Και νιώθω όπως οι τρέμοντες
νέοι,
όταν πρώτη τους φορά κοιτούν
φλέγοντα μάτια και σώμα
γυμνό γυναίκας.

Φαντασμαγορική νύχτα

Η φαντασμαγορική νύχτα – στο συμπόσιο των προσκεκλημένων – τελείωσε με θερμούς εναγκαλισμούς, όρκους φιλίας και διαβεβαιώσεις αλληλοεκτίμησης. Τα φώτα του επιβλητικού κτιρίου άρχισαν να σβήνουν.

Στον σκοτεινό δρόμο... εργάτες περνούν βιαστικά για τις φάμπρικες.

Έκανε πως κοίταζε

Πάντοτε χανόταν στο πολύβουο πλήθος, στις μεγάλες διαβάσεις, κι έκανε αντήλιο την παλάμη ανασηκώνοντας το πέλμα των ποδιών.

Σαν να 'ψαχνε κάποιον να βρει. Έναν παλιό φίλο ή τον αδελφό του που χάθηκε.

Κι άλλοτε, βηματίζοντας στην προκυμαία, κοιτούσε την ακύμαντη θάλασσα προσμένοντας – δήτην – κάποιο ξένο καράβι να φανεί.

Αργώ

Η Αργώ

– πρώτο καράβι του κόσμου –

δεν έπαψε να ταξιδεύει.

Ταξιδεύει και σήμερα.

Αρμενίζει στους πόντους

το χρυσόμαλλο να βρει δέρας.

Τον πλούτο που έλειπε

από τα γυμνά,

λάμποντα όρη της πατρίδας σου.

Ημισέληνος

Έφυγες.

Και ο Έρωτας πήρε το σχήμα της θλίψης.

Μιας ημισελήνου που σβήνεται στον ξάστερο
ουρανό

από το μελανό σύννεφο της νύχτας.

Ένα πλοίο που σας ταξιδεύει

Και ο Δάσκαλος έλεγε:

«Πίσω μας η βυζαντινή εκκλησιά της Παναγιάς, με τον αυλόγυρό της γιομάτο πεύκα. Από κάτω ο γκρεμός με το Βαθάκι. Εκεί κάνατε βουτιές τα καλοκαίρια.

Το σχολείο σας είναι το 7ο Δημοτικό. Από τα θρανία βλέπετε μόνο θάλασσα, καράβια και το νησί Θάσος.

Ένα πλοίο είναι που σας ταξιδεύει. Θα το θυμάστε, όπως και τα λόγια μου, σε όλη σας τη ζωή!»

Επαναληπτική απόπειρα

Όσοι ποιητές αποφεύγουν να γράψουν ερωτική
ποίηση
δεν είναι γιατί δεν μπορούν.
Είναι επειδή
παραμένουν μακριά από την επαναληπτική
αυτή απόπειρα.
Από μια – εκ νέου – συντριβή της ψυχής τους.

Η κυρα-Μαρία, η Χιώτισσα

Η κυρα-Μαρία, η Χιώτισσα, ήταν η πιο καλή γειτόνισσα. Ακουμπώντας στο περβάζι του παραθύρου, περίμενε να δει την αδελφή μου, τη Βαλασία, να περνά κάτω από το αρχοντικό της με δάχτυλα μαύρα από την πίσσα των φύλλων του καπνού.

Επειδή ήταν η ώρα που οι καπναποθήκες άνοιγαν τις σιδερένιες πόρτες και γέμιζαν οι δρόμοι εργάτριες.

Και την καλούσε με το όνομά της, δίνοντάς της φύλλα γιασεμιού για να μοσκοβολά.